

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ!

Kasım 2009 Yıl 13 Sayı: 273

Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

■ Eylemler, mitingler, baskılar, mücadeleden alıkoymak için açılan davalar, tersanelerde iş cinayetine kurban giden canlar...

■ İnsanca yaşamak için insanca ücret almak, güvenli, sigortalı, sağlıklı bir şekilde, zevk içinde çalışabilmek, bu sistemde mümkün değildir!

■ Canımız, kanımız, emeğimiz,

geleceğimiz, tüm yaşantımız birilerinin ellerindedir ve o eller devamlı bizimle oynamaktadır!

■ İnsanca yaşam ve insanca çalışmak için yeni Ekim'ler doğacaktır!

■ Ekim Devrimi'nin 92. yıldönümünü kutluyoruz.

■ Gelecek, yeni Ekim'lerle gelecek!

■ Yeni Ekim'ler geleceğimizdir!

Emekçilerin eylemine polis terörü!

Sayfa 4'te

Kaza değil cinayet!

Sayfa 2'de

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile geleceğimize umutla bakıyoruz

Sayfa 6'da

Gündemin Çizdirdiği...

Eroğlu Burjuva siyasetçilere yakışır bir şekilde seçimlerden önce topluma verdiği sözleri unutarak, ve sermayedarlara verdiği sözleri tutarak işçilerin, emekçilerin kazanılmış haklarına saldırıyı artırıyor.

KSG'den Okuyucuya

Bu Çürümüş Düzen Yeni EKİM'lerle Yenilecektir!

Eylemler, mitingler, baskılar, mücadeleden alıkoymak için açılan davalar, tersanelerde iş cinayetine kurban giden canlar...

Kıbrıs, son dönemde bu olaylarla çalkalanıyor.

Kamu çalışanlarının haklarına uzanan ellere karşı emekçiler direnişe geçiyor, haklarını vermemek için polisle karşı karşıya geliyor, 19 arkadaşımıza 'polise mukavemet ve polisi darp' suçlamalarıyla davalar açılıyor.

Geçtiğimiz ay, meclis ve elçilik önünde yaşananlar ve ardından gerçekleşen dava terörü, bunun en somut göstergesi.

Ancak insanların canını ekonomik yıkım paketleriyle, emperyalist politikaların uygulanmasıyla, faşistlikle, zorbalıkla yakmaya devam eden egemenler, ekonomik kriz koşullarında baskıyı alabildiğine artırmaya devam edeceklerse, bunun da bir karşılığının olacağını çok iyi bilmek zorundadırlar.

Bugünkü sendika liderliklerinin sınıf sendikacılığı noktasında olmamasının verdiği rahatlık hissi ve dozajı zaman zaman yükselse de işçi sınıfının

iktidarının perspektifinin öne konmamış oluşunun verdiği temelsizlik ilelebet sürmeyecektir.

Egemenler bunun da çok iyi farkındadır.

İşçi ve emekçileri sefalet mahkum etmeye çalışanların karşısına işçi ve emekçiler örgütlü, bilinçli ve sınıfsal bir direniş ile çıkmalı, bu direnişi siyasallaştırarak ve yeni Ekim'leri doğurmak için mücadeleyi yükseltmelidirler

Geçtiğimiz ay, Famagusta Tersanesi adlı işyerinde bir işçi kardeşimiz daha iş cinayetine kurban gitti.

Elektrik çarpması sonucu yaşamını yitiren Mustafa Zorlu kardeşimizin katili, burjuva sistemdir, patron takımıdır!

Üç kuruş para için gerekli güvenlik önlemlerini almayarak insan canıyla oynayanların hangi karanlık ilişkiler içerisinde oldukları, haklarındaki iddialar, gazetemizin iç sayfalarında yer alıyor.

Bu karanlık tipleri devletin nasıl sahiplendiğini de ortaya koyan haberimiz, mevcut devletin kesinkes patronlara ait, onların çıkarları için oluşmuş bir mekanizma olduğunu ortaya koyuyor!

İnsanca yaşamak için insanca ücret almak, güvenli, sigortalı, sağlıklı bir şekilde, zevk içinde çalışabilmek, bu sistemde mümkün değildir!

Canımız, kanımız, emeğimiz, geleceğimiz, tüm

yaşantımız birilerinin ellerindedir ve o eller devamlı bizimle oynamaktadır!

İnsanca yaşam ve insanca çalışmak için yeni Ekim'ler doğacaktır!

Ekim Devrimi'nin 92. yıldönümünü kutluyoruz.

Yine dosya olarak iç sayfalarımızda Ekim Devrimi'yle ilgili detaylı yazılara ulaşabileceksiniz!

İnsanlığın, doğanın, emeğin kurtuluşu için yeni Ekim'lerin nasıl zorunlu olduğu, alınan geçici yenilginin ancak sınıf bilinci yerinde olmayan bazı aydınları etkileyerek sağa-sola savurduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak, umudu her zaman ayakta tutup mücadeleye devam edilmeli!

Sefalet, asgari ücrete, işyerinde canımızdan olmaya, başkalarına bağımlı yaşayıp kaderimizin emperyalistlerin ellerinde oyuncak olmasına karşı yeni Ekim'ler için örgütlenmeli/örgütlemeli, bilinçlenmeli/bilinçlendirmeliyiz!

Gelecek, yeni Ekim'lerle gelecek!

Yeni Ekim'ler geleceğimizdir!

Ekim Devrimi'nin 92. yılı tüm dünya işçi ve emekçilerine kutlu olsun!

Yaşasın devrim!

Yaşasın Ekim!

Kaza değil cinayet!

Ülkede yaşanan işçi cinayetleri bir türlü son bulmuyor. İş kazası denilip geçilen ve gündeme bile getirilmeyen, patronun para harcamamak için gerekli güvenlik tedbirlerini almamasından kaynaklanan iş cinayetlerine bir yenisi de geçtiğimiz ay eklendi. Mağusa Limanı tersanesinde çalışan Mustafa Zorlu adlı işçi, elektrik çarpması sonucu yaşamını yitirdi. Ramazan Gündoğdu'ya ait Famagusta Tersanesi adlı işyerinde yaşanan iş cinayeti sonrasında olay yerine giden Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin araştırmasının önünün, duruma müdahale eden polis ekiplerince kesildiği öğrenildi. Basına tam bir karartma uygulanan olay sonrasında, iş cinayetine kurban giden Mustafa Zorlu'ya ait bilgilere ulaşmak da hayli güç. Zorlu'nun KKTC vatandaşı olup olmadığı, Türkiye'den gelip gelmediği, nereli olduğu, kaç yıldır tersanede çalıştığı konusunda tam bir gizlilik hakim. Tüm araştırmalarımıza rağmen Mustafa Zorlu'ya ait bilgiler, kesin karartma nedeniyle elde edilebilmiş değil. Ancak Famagusta Tersanesi sahibi Ramazan Gündoğdu'nun Ticaret Odası Başkan Yardımcısı

olduğu, birkaç yıl gibi kısa bir sürede muazzam bir yükselişe geçtiği, UBP tarafından desteklendiği ve Türkiye'de Tuzla'da tersanesinin olduğu ve burada da iş cinayetlerinin yaşandığı iddia ediliyor. İnternet üzerinden yaptığımız araştırmada, aynı isimli bir kişinin Türkiye'deki Ergenekon soruşturmasına adının karıştığı ortaya çıkıyor ancak bu kişinin aynı Ramazan Gündoğdu olup olmadığı da halen açığa çıkartılmış değil. Gazetemiz baskıya verildiğinde, konuyla ilgili araştırmalarımız sürüyordu.

Yaşanan iş cinayeti sonrasında Kıbrıs Sosyalist Partisi, bir basın açıklaması yaptı. Olaya zamanında tepki koymak amaçlı ve olay günü kaleme alınan bildiride, Famagusta Tersanesi sahibi Ramazan Gündoğdu'ya ait bilgiler mevcut değil. Gazetemizin yaptığı araştırmalar sonucu elde ettiği bilgiler ışığında bildirinin değerlendirilmesi gerekiyor.

Açıklamayı aynen yayınlıyoruz:

Ülkemizde "iş kazası" adı altında işçi cinayetlerinin sonu gelmiyor!

Daha geçtiğimiz aylarda bir işçi, üzerine tabela devrilmesi sonucu yaşamını yitirmişken,

geçtiğimiz gün de Mağusa Limanı Tersanesi'nde çalışan bir işçi, Mustafa Zorlu, elektrik çarpması sonucu hayatını kaybetti!

Gereken önlemler alınmadan, çalışma güvenliği sağlanmadan işçilerin tersaneye sokulmasının ölümle sonuçlanacağını örnekleri, her gün Türkiye'deki tersanelerde yaşanıyor!

İşçiler, gemilerin filikalarının testi için

bile resmen kobay olarak kullanılıyor ve tek kelimeyle cinayet işleniyor!

Peki sıra Kıbrıs'a mı geldi?

Elektrik akımına kapılarak yaşamını yitiren Mustafa Zorlu kardeşimizin hesabını kim ödeyecektir?

İş sahasında sırf daha fazla kâr elde etmek için gereken önlemleri almayanlar bunun hesabını vermek zorundadırlar!

Tersane işçileri, işçi kardeşlerinin ölümünü sineye çekmemeli, başka ölümlerin yaşanmaması için harekete geçmeli, sendikalarını harekete geçirmeli, yaşamını yitiren Zorlu'nun geride kalanlarına gereken tedarığın işverence yapılmasını sağlayarak işçilerin birlikte mücadelesini göstermelidir!

İşçi kardeşimiz Mustafa Zorlu'nun ailesine, yakınlarına ve çalışma arkadaşlarına başsağlığı diliyoruz.

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Posta Adresi: Şht. Arif Diktepe Sok.
No:10/A Ortaköy Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Baskı: OLGU Basım-Lefkoşa
Tel: 0533 863 66 60
E-mail: olgubyr@yahoo.co.uk

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Yakın Takip

Akif AKSAKAL

akif_aksakal@yahoo.com

Çok mu romantik?

Dün insanlar meclise yürüdü. *
Oradan da elçiliğe.

Her eylem gibi aynı sloganlarla,
benzer pankartlarla.

Afrika'nın balkonuna çıkıp kitleyi
izleyen ve muhtemelen akşamına ne
yazacağını düşünen Şener Levent bile
aynı geldi gözüme.

Oysa kaç yıl olmuştu Afrikacıları tam
kadro balkona çıkarttıracak bir eyleme
tanık olmayalı değil mi?

KTÖS'ün gelişiyse işin seyri
değişiyor.

Arslan Bıçaklı mıydı tam göremedim,
onun, KTÖS'ü ille de Afrika'nın önüne
toplama çağrıları sonuçsuz kalıyor.

KTÖS fena halde örgütlü gelmiş belli.

Doğrudan meclis önünde barikat
kuran polislere yöneliyor.

Kalabalık eylemlerde "uzakta" bile
bir hareketlenme olsa kitle bunu anında
farkeder.

KTÖS'ün arkasından koşan koşana.

Biz de...

Polislerle burun buruna insanlar.

KTÖS çok önceden belirlemiş ne
yapacağını.

Meclise, oradan da elçiliğe gidecek.
Barikat marikat hak getire KTÖS'e.
Yarıp attılar polisi.

Tutunamayan polisler meclisin
bahçesine atlıyordu.

Kitleyi de kimi zamanlar bu kadar
"barışçı", alkış-ışık yapıp evine gidici
olmamak konusunda motive edebildiler.

Hocalar çok kararlı, çok örgütlü
geldiler.

Meclis önü "zaptedildikten" sonra iş
elçiliğe yürümeye geldi, yine arbeye ve
yine dayanamayıp çözülen polis
barikatı.

Haşşöyle dedi insan.

İçimizin yağları eridi.

İnsanlar istedikleri yerde, hele de
sorunun muhataplarının makamlarında
eylem yapabilmeli değil mi bay çok
demokratlar?

Aksi olsaydı yasa tasarısına karşı ilk
uçğa atlayıp Meksika'da falan da
eylem yapılabilirdi ha?

İnsanların dertleri kiminleyse ona
yönelmeli.

Elçilikse elçilik, meclisse meclis,
bakanlıksa bakanlık, belediyeysse
belediye.

Neyse...

Akşamüstü yağın sağanağı, ortalığı
götüren seli saymazsak sıcak da bir
gündü.

Bir otobüste ter kokan birini
gördüklerinde kimilerinin yüzü buruşur
ya,

O gün herkes ter kokuyordu ama

kimse yüzünü buruşturmuyor, aksine
kol kola giriyordu.

O şekilde de bitti eylem.

Referandumdan itibaren bu ülke
insanının üzerine ölü toprağı serpilmişti.

Bunun başta gelen sorumluları da,
CTP'li sendikalarlı.

Kitleler pasifize edildi.

UBP hükümet olunca CTP'li
sendikaların yeniden aktifleşmesi de
bundan.

İkiyüzlü, sahtekarca.

Ama kitleleri yeniden sokakta görmek
güzel.

Kitlelerin, kazanılmış hakları için
mücadele etmesini görmek güzel.

Kitleler hareket içinde öğrenir,
kitlelerin öğrenmesi güzel.

Bir eylemcinin elinde taşıdığı
"sermaye yeşildi, turuncu oldu"
kabilinden döviz görmek güzel.

İnsanların canının yanması, haklarının
budanması kötü ama buna tepki
gösterebilmesi, hem de onca yıldan
sonra bunu yapabilmesi güzel.

CTP'li sendika şeflerini veya başka
bir burjuva sol partiden sendika
önderliklerini orada görmek kötü,

Protesto edilen yasanın mimarı
CTP'yken buna muhalefet etmelerini
görmek komik,

Ülkenin bağımsızlığını hedeflemeyen
o pis siyasetleriyle ortalığı
bulandırmalarını görmek sinir bozucu,

Ama yine de sendika tabanının
tekrardan hareketlenebilmesi güzel.

Kitle Girne Kapısı'ndan anıta doğru
yürürken bendenizin gözlerini kapatıp,
bundan çok daha kalabalık işçi ve
emekçilerin ellerinde kendi
bayraklarıyla, bağımsız Kıbrıs
sloganlarıyla, kendi iktidarını talep eden
elleriyle, insanın insan tarafından
sömürsünü reddedip iyiyi, yeniyi,
güzeli, ileriye isteyen çakmak çakmak
gözlerini hayal etmesi, o günün
başlangıcının beni bu hayali kurmaya
itebilmesi de güzel.

Hareketimizin kitleler arasında kök
salması, bir kitle hareketi olması
gerekliği ve bu sorunun aşılmasının
zorunluluğunu düşünmek biraz asap
bozucu ama bunun yapılabilecek
oluşunu farketmek güzel.

"Sosyalizm bir tercih değil, tarihsel
bir zorunluluktur" cümlesinin kafamda
yankılanması güzel.

Şimdiki hareketlenmeden çok daha
farklı, çok başka sendika
önderlikleriyle, anti-emperyalist cephe
örgütleriyle insanların bir gün yine aynı
yollarda yürüyeceğinden emin oluşun
insanın suratına bıyıkaltından bir
gülümseme konurması, o kesinlik,
eminlik duygusu güzel.

Hatta Şener Levent'in o balkondan bu
nitelikte bir kalabalığa bu sefer nasıl
bakacağını düşünerek gülmek de güzel.

Bu kadar güzellik çok mu romantik
oldu?

Romantik falan değil.

Güzellik romantik değil, gerçekçidir...

* Bu yazı, sendikaların olaylı genel
grevinin gecesi yazılmıştır.

TDP ve YKP Kurultayları Yapıldı

Toplumcu Demokrasi Partisi'nin (TDP) ve Yeni Kıbrıs Partisi (YKP) Olağan Kurultayları geçtiğimiz ay yapıldı.

Güney Kıbrıs'tan ve Türkiye'den siyasi parti temsilcilerinin katılarak konuşma yaptıkları kurultaylarda Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Yusuf Alkım da katılarak partinin mesajını okudu. Mesajı aynen yayınıyoruz:

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak
partinizin genel kurulunu devrimci
duygularımızla selamlıyoruz.

Dünya ve özelinde kapitalizm-
emperyalizmin doğasından kaynaklı
olarak ülkemiz, ekonomik ve siyasal
yönden zorlu bir süreçten geçmektedir.

Ekonomik alanda işçi ve emekçilere
karşı gerçekleştirilen saldırılar, uzun
mücadelelerle kazanılmış hakların bir bir
elden alınması, son asgari ücretle
emekçilerin tamamen sefalet mahkum
edilmesi gibi olgular, solun, işçi ve
emekçilerin birliğini kaçınılmaz
kılmaktadır.

Kıbrıs sorununda bir türlü sonu
gelmeyen ve elle tutulur bir sonuç
alınamayan burjuva-emperyalist
müzakere süreci, halkımızı oyalamakta,
boş hayallerle avutmakta, Kıbrıs'ta
emperyalist amaçlarla bulunan ülkelerin
ve onların yerli işbirlikçilerinin çıkarlarına

hizmet etmektedir.

Partimizin bu burjuva-emperyalist
müzakere sürecinden hiçbir beklentisi
yoktur, emperyalistlerin, bırakınız Kıbrıs
sorununu çözmeyi, bugünkü koşullarda
geçici bir anlaşma bile yapamayacakları
ortaya çıkmıştır, iki tarafın liderliklerinin
iyi niyetleri veya sözüm ona solcu
geçmişleri ile Kıbrıs sorunu çözülemez,
onlar, emperyalist güçlerin masadaki
izdüşümleridirler.

Yaşam koşullarının her geçen gün
kötüleşmesi, sendikalaşmaya,
örgütlenmeye, siyasal, ekonomik hak ve
özgürlüklere karşı saldırıların planlı bir
şekilde geliştirilmesi karşısında ve
Kıbrıs sorununa halkın çıkarına bir
çözüm bulunması adına solun, işçi ve
emekçilerin birliği kaçınılmazdır!

Peki hangi temelde birlik diye sormak
gerekir!

Mevcut koşullara uyum sağlayarak
sistemin devamına çalışacak, işçi ve
emekçilerin çıkarlarını savunur görünüp
en aşağılık şekilde patronlarla işbirliği
yapacak, BM temelinde, AB üyesi, iki
bölge, federal, garantörlü Kıbrıs'a
ulaşmak için mi sol bir araya gelecektir?

Bu, sol görünümü sağcıların birliği
olabilir ancak!

Ve bu türde bir birliği savunanlar
ancak işçi sınıfının ve ülkenin gerçekten
bağımsızlığının düşmanlarıdır!

Birlik şarttır ama "mevcut düzeni en iyi
ben idare ederim" mantığıyla değil,
mevcut düzenin kökenine darbe
vurmaya amaçlayan, ülkenin
işgalcilerden, emperyalist tahakküm, üs
ve askerlerden, bağımlılık-kölelik
anlaşmalarından kurtarılmasını
sağlayacak, anti-emperyalist bir
program temelde bir birlik gereklidir!Bu
temellerde yapılmayan bir birlik, ne işçi
ve emekçilerin gündelik hayatına ve
siyasal hak ve özgürlüklerine, ve iktidar
perspektifine katkıda bulunacaktır ne de
ülkemizin gerçekten özgür, gerçekten

bağımsız, birleşik ve demokratik
olmasına yarayacaktır!

Birlik, anti-emperyalist birleşik bir
cephe programı ile mümkündür,
yararlıdır, insanidir!

Bu temel düşünceler ışığında
kongrenizi selamlar, kongrenizin bu
ülkenin gerçekten bağımsızlığını, işçi ve
emekçilerin çıkarlarını gerçekten
savunan kararlar almasını diler, iyi
çalışmalar dileriz.

Yaşasın devrimci birlik!

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik
Cephe Hükümeti!

Emekçilerin eylemine polis terörü!

27 sendikanın CTP döneminde hazırlanan ve UBP hükümetince yasalastırılmaya çalışılan maaş, özlük hakları ve ek ödeneklerini düzenleyen tasarıya karşı yaptığı eylem, büyük ses getirdi. Genel greve çıkan çalışan sayısı hesaba katıldığında mitinge katılımın düşük olmasına rağmen 2004'ten bu yana en önemli kitleselliğin yakalandığı meclis önündeki eylemde, yasa tasarısı protesto edildi. Yurt çapında genel grev ilan edilerek başlayan eylem, örgüt ve sendikaların Kuşulu Park'ta toplanması ve sloganlarla yürüyüşe geçmesiyle başladı. KTOEÖS'ün tam gün grev kararına uymayıp 2 saatlik greve gitmesi ise tepkiyle karşılandı.

Dev-İş, KTAMS, Türk-Sen gibi sendikalar, kitleyi Afrika gazetesi önünde toplamaya çalışsa da, alana sonradan ve kitlesel bir şekilde gelen KTÖS üyeleri, meclis önünde toplanılmaması yönündeki çağrılara uymayarak polisle karşı karşıya geldi. Eylemden önce hükümetin, meclis ve elçilik önünde eylem yapılmaması yönündeki 'uyarılmasına' uymayan KTÖS'lüler, polislerle arbede yaşadı. Diğer eylemcilerin de desteklemesiyle ilk polis barikatını yararak meclis

önüne ulaşan kitle, burada hükümet ve rejimi protesto eden sloganlar attı. Kitleyi Afrika gazetesi önünde toplama çabasındaki diğer sendikaların üyeleriyle birlikte bu sefer elçiliğe yürümek isteyen eylemcilerle polis arasında yine arbede yaşandı. Herhangi bir yaralanmanın olmadığı arbede sonunda polis barikatı tekrar yarılarak elçilik önüne ulaşıldı ve TC işgalini, liberal ekonomik paketler ile yönetimi protesto eden sloganlar atıldı. Tekrar meclis önünde toplanan kitleye hitap eden sendika yöneticileri, protesto edilen yasanın bir göç yasası olduğunu, bunun kabul edilemeyeceğini, çocuklarının geleceği için emekçi düşmanı saldırılara direneceklerini belirttiler. Eyleme, Atatürk Öğretmen Akademisi öğrencilerinin katılması da dikkat çekti. Konuşmaların ardından olaysız bir şekilde dağılan eylemciler, liberal saldırılara karşı mücadelenin devam edeceği mesajı verdiler. Eylem sonrası bir basın açıklaması yapan Kıbrıs Sosyalist Partisi, genel greve destek belirterek, polisin meclis ve elçilik önündeki faşizan tavrını protesto etti. Bildiride şu ifadelere yer verildi:

Emekçilerin Mücadelesini Selamlıyoruz!

27 sendikanın bugün Meclis ve TC Elçiliği önünde, emekçi düşmanı yasa tasarısına karşı gerçekleştirdiği eylem, büyük ses getirmiştir.

Her türlü baskı, tehdit, engelleme ve zorlamaya karşı, dahası bizzat kimi sendika ağalarının uzlaşıcı tavırlarına karşın, hak ve özgürlükleri için direnen emekçilerin karşısına konulan polis barikatı, eylemci kitle tarafından yıkılmış ve hükümetin meclis ve elçilik

önünde eylem yaptırmama yönündeki tüm çabaları yenilgiye uğratılmıştır.

Ancak eylemin en önemli yönü, seçim/referandum döneminden bu yana, CTP'nin etkisiyle halkın üzerine serpilen ölü toprağının bir nebze de olsa atılmasıdır. Halkımız tekrar sokaklara inmeye başlamış, TC ile birlikte işçi ve emekçilerin hak ve özgürlüklerine pervasızca saldıran UBP hükümetine karşı demokratik tepkisini, faşizan engellemelere rağmen ortaya koymuştur.

Polisin meclis ve elçilik önünde sesini duyurmak isteyen eylemcilere karşı faşist tavrı, onları engellemek istemesi, eylemcilerle polis arasında yaşanan arbede, UBP'nin, onun göbekten bağımlı olduğu TC'nin faşist yüzünü bir kez daha göstermiştir!

Hakları için alanlara dökülen ve bu saldırıların sorumlularından hesap sormak için meclis ve elçilik önüne yürümek isteyen eylemcilerin engellenmesini kabul etmiyoruz! Reddediyoruz! Polisin eylemcilerin üzerine saldırmasını şiddetle protesto ediyoruz! Ortada bir hak arama mücadelesi vardır ve bunun engellenmesi kabul edilemezdir!

Artık hükümet olmayan CTP'nin tekrardan toplumsal muhalefete soyunması ve eylemde çeşitli unsurlarıyla yer alması tam anlamıyla komedi ve sahtekârlıktır. Emekçilerin protesto ettikleri, meclisten geçirilmek istenen yasa tasarısının mimarının TC hükümetleri ile birlikte hareket eden CTP olduğu ancak "ömrü yetmediği" için uygulamaya koyamadığı dikkate alındığında CTP'nin tekrardan "solcu" ve "muhafif" olma iddiası tam bir ikiye bölünlülüktür.

CTP'yi başa getiren seçimlerden sonra milletvekili olan birtakım

sendika başkanlarının işçi-emekçi düşmanı liberal uygulamalara destek vermesinin yarattığı prestij kaybından ders alan kimi UBP'li kesimlerin eylemden önce yasa tasarısına destek vermediğini belirtmesi de CTP'ninki kadar büyük bir sahtekarlık ve ikiyüzlülüktür.

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, işçi ve emekçilerin hak ve özgürlükleri için tekrardan alanlara dökülmesini, üzerindeki ölü toprağını silkelemesini selamlıyoruz.

KSP, işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına saldırılara karşı direnişin meşru bir hak olduğunu belirtir, mücadelenin işçi ve emekçilerin hak ve özgürlükleriyle birlikte iktidar perspektifini de içermesi gerektiğini

vurgular!

KSP, emperyalizm ülkeden defedilmediği, bağımlılık ilişkileri sona erdirilmediği, insanın insan üzerindeki sömürsü sona erdirilmediği sürece saldırıların süreceğini, kazanılmış hakların hiçbir garantisinin olmadığını bir kez daha hatırlatır!

KSP tüm işçi ve emekçileri 2000'li yıllarla başlayan süreçte yaşananlardan ders çıkarmaya çağırır ve önemli olanın mevcut sömürü düzenini kimlerin yürüteceğinin değil, bu düzeni değiştirmek olduğunu bir kez daha vurgular! Tüm işçi ve emekçileri sömürü düzeninin yıkılması ve insanca bir yaşamın kurulması için mücadeleye çağırır!

Eylemden iki gün sonra ise, meclis ve elçilik önünde yaşanan arbededen dolayı 19 eylemciye polis tarafından dava açıldı. 19 eylemci, sabah saatlerinden itibaren aranıp, ifade vermek üzere Polis Genel Müdürlüğü'ne çağrıldı. KTÖS'te toplanan ve polisi sendika merkezine çağıran kitle örgütleri, KTÖS'te bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısında aranan eylemcilerin büyük kısmı hazır bulunurken, bir konuşma yapan KTÖS Genel Sekreteri Şener Elcil, polisin faşizan tavrını kınayarak bu tür yıldırma ve sindirme amaçlı girişimlerin sonuç vermeyeceğini vurguladı. Polisin uzlaşmaz tavrı sonucunda kitlesel bir şekilde polis merkezine giden sendika ve örgütler, burada bir süre polisi protesto eden sloganlar attı. Kitlesel bir şekilde polis merkezine de alınmayan grup, teker teker isimleri okunarak merkeze girdi. Aralarında Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Yusuf Alkim'in de bulunduğu 19 kişiye 'polisi darp ve görevli memura mukavemet' suçlamalarının getirildiği polis merkezinde suçlamalar reddedildi. 19 eylemcinin suçlamaları reddetmesinin ardından kitle, polis merkezi önünden olaysız bir şekilde ayrıldı.

Yaşanan dava açma olayı üzerine Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi bir basın bildirisi yayınladı.

Baskılara Karşı Direneceğiz!

27 sendikanın geçtiğimiz gün meclis ve elçilik önünde yaptığı mitingle ilgili olarak dün sabah saatlerinden itibaren eyleme katılan örgüt temsilcileri polis tarafından aranmaya başlanmış ve Polis Genel Müdürlüğü'ne çağrılarak kendilerine dava okunacağı ve ifade vermeleri istenmiştir. Aralarında Partimiz Genel Sekreteri Yusuf Alkim'in de olduğu çeşitli sendika ve örgütlerden 19 kişinin bulunduğu arkadaşlarımız, diğer örgüt temsilcileri ile birlikte dün KTÖS'te bir basın toplantısı düzenlemiştir. Basın toplantısında polisin faşist tutumu protesto edilerek, eğer polis ifade almak istiyorsa sendikaya davetli oldukları belirtilmiştir. Polisin uzlaşmaz tutumu nedeniyle kalabalık bir kitleyle, pankartlar ve sloganlarla Polis Genel Müdürlüğü önüne gidilmiş, 19 arkadaşımız isnat edilen "polisi darp ve polise mukavemet" suçlarını reddetmişler ve alkışlar ve sloganlarla PGM'den

çıkışlardır.

Hükümet, Polis Genel Müdürlüğü ve TC kurumları, uygulanan bu anti-demokratik uygulamanın baş mimarlarıdır. Kitlelerin kendi kaderleriyle ilgili konularda muhataplara sesini duyurması, anayasal demokratik bir haktır! Protesto konusu edilen yasanın mimarı da meclis ve TC Elçiliği'dir! Dolayısıyla talep ve iradenin belirtilmesi için bir ovada ya da dağ başında miting yapmak yerine yasayı dayatan TC'nin Elçiliği önüne gitmek ve yasayı geçirmeye çalışan Meclis önünde protesto eylemi koymak en demokratik hakkımızdır! Sorun çözülecekse, muhataplarıyla çözülür! Polisin bu demokratik hak ve tepkimizi engellemek için barikat kurarak eylemcileri engellemeye çalışması asıl anti-demokratik ve anayasaya aykırılıktır! Egemenler, kendi koydukları yasalara dahi uymuyorsa, sistemin çürümüşlüğü ve yasaların ikiyüzlülüğü bir kez daha teşhir olmuş demektir! Kitlelerin toplanma ve kendini ifade etme özgürlüğü yasal garanti altına alınmışsa ve bu yasa sadece sözden ibaret değilse, eylem yapan kitleyi engellemek isteyen polislere, onların amirlerine, TC ve Meclis yetkililerine dava okunmalıdır!

Burada burjuva hukukunun temel bir ikiyüzlülüğü ile karşı karşıyayız. Sermayenin hukuku işine geldiği alanda toplanma ve gösteri hürriyetini lafta gündeme getirip yasalaştırırken, kendi çıkarlarına ters gelen toplanma ve gösterileri ise yasaklama, engelleme ve

eylemcileri sudan bahanelerle geriletip yıldırmaya çalışmaktadır. Açılan davalar bunun ifadesidir. Kaldı ki bu davalar siyasidir! Öyle olmak zorundadır. Mitingde yaşanan arbede, adli nedenlerle gerçekleşmemiş, tamamiyle siyasi bir durumdur! Oysa arkadaşlarımızın Adli Şube'ye bağlı polislerce sorgulanmaya çalışılması, işi adli bir olaymış gibi gösterme çabasıdır, yanlış, kasıtlıdır! Olay tamamen siyasidir! Eğer davalar geri çekilmezse, Kıbrıs Sosyalist Partisi bu olayı adli bir olay olarak değil, siyasi bir dava olarak ele alacak, ona göre hareket edecektir! Yaşanan basit bir sokak kavgası değil, demokratik hakkını kullanmak isteyen emekçilere, devrimcilere karşı polisin engelleme çabası ve buna gösterilen tepkidir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, Partimiz Genel Sekreteri Yusuf Alkim ve diğer örgüt ve sendikalardan dostlarımızın sonuna kadar yanında olduğumuzu belirtiriz.

KSP, yaşanan anti-demokratik uygulamanın rejimin gerçek, despotik yüzünün bir göstergesi daha olduğunu vurgular!

KSP, rejimin faşist yüzünü lanetler ve tüm demokratik gibi görünen uygulamalarının sıkışıldığında emekçilere karşı tersine çevrilecek bir silah olduğunu, sahtekarlıktan ibaret olduğunu belirtir.

KSP, tüm demokrasi ve emek güçlerine yıldırma, sindirme çabalarının yoğunlaştığı bugünlerde birlikte mücadele etme çağrısı yapar!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi**

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile geleceğimize umutla bakıyoruz

Açlık, yoksulluk, işsizlik ve yarınlarmıza endişe ile baktığımız bu günlerde kapitalizmin bizi kurtarmayacağını çok iyi anlamış durumdayız. Yine de kapitalizm-emperyalizm düzeninin yarattığı bu yıkım, gelecek kaygısı ve haksızlıklara alternatif bir sistem ne kadar yenilmiş olsa da bize gelecek için ışık tutuyor.

Bundan 20 yıl önce Berlin Duvarı'nın yıkılması ile kapitalist-emperyalist sistem yanlıları büyük bir çılgınlıkla sosyalizmin yenilgisini kutladılar. Ancak onlar sosyalizmin yenilginin kutlarken, kapitalizmin zaferi için naralar da atıyorlardı. "Tarihin sonunu" ilan etmişti bir dizi burjuva aydın ve emperyalist düşünür. Ve 20 yıl önce refah ve özgürlük vaat eden kapitalizm, açlıkla boğuşan ve gelecekte endişe eden bir toplum yarattı.

Oysa bundan 92 yıl önce Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında birkaç parababası için toplu katliamların yaşandığı bir ortamda Rusya işçileri ve yoksul köylüleri "Savaşa Son" ve "İş, Ekmek, Özgürlük" sloganları ile kendi hükümetlerine karşı mücadelelerini yükselttiler. Ölümü göze alarak çarlığı devirdiler. Onlara özgürlük sözü veren burjuvaları ve aydınları hükümete getirdiler. Ancak bu burjuvalar verdikleri sözleri tutmadılar. Rusya'yı savaştan çekmek yerine bu dünya savaşında yer almasını savundular ve bunu hayata geçirmek için binlerce askeri göz göre göre katliama gönderdiler.

İnsanlık dışı bu barbarlık karşısında işçiler elleri kolları bağlı duramazdı. Başından beri "Savaşa Son" ve "İş, Ekmek, Özgürlük" sloganları ile işçiler arasında çalışma yapan Bolşevikler dikkatlice dinlemeye ve takip etmeye başladılar. Sözleri ile uygulamaları uyum içinde olan Bolşeviklerin işçilere ve yoksul köylülere iş, ekmek ve özgürlük getireceklerine ikna oldular.

7 Kasım (25 Ekim) 1917'de kapitalist-emperyalist iktidarı yıkarak kendi Sovyet devletini ilan ettiler.

İşçi, Köylü ve Asker Sovyetleri'nin bu ilk adımı açlık, savaş ve gelecekte kuşku duyan tüm dünya işçi, köylü ve ezilen halkları tarafından büyük bir coşku ile karşılandı.

Bolşevik Parti önderliğinde Rusya işçi, Köylü ve Asker Sovyetleri, ilk kararı ile savaşa son verdi. Rusya'nın savaşta taraf olmayacağını ilan etti ve Almanya ile anlaşmaya girişti. Toprakları millileştirerek tüm kilise ve büyük toprak sahiplerinin topraklarına el koyarak yoksul köylülerin kullanımına verdi. Açlığa son vereceğini ilan ederek bu konuda ne gerekirse onu hayata geçirmeye başladı. Büyük işletmeler devletleştirilerek işçilerin yönetimine verildi. Ulusların hapishanesi olan Rusya'da ulusların özgür ve gönüllü birliğinden ortaya çıkan bir dayanışma doğdu. Dünyanın altında

biri sosyalizmi hayata geçirmek için emin adımlarla ilerledi.

Artık geleceğinden emin, açlığa, yoksulluğa, cehalete ve baskıya karşı bir savaş başladı.

Savaştan yıkımla çıkan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB), 20 yıl içinde dünyanın geri ülkelerinden birisi olan Rusya'yı dünyanın ikinci büyük ekonomisine sahip bir ülke konumuna geldi. 20 yıl içinde yoğun bir mücadele ile, geleceğinden emin bir şekilde yoksulluğa ve cehalete son verdi. Karasabanlarına demir dahi alamayan köylüleri 'Makine Traktör İstasyonları'na, modern sinemalara, okullara ve elektriğe sahip köylüler haline getirdi.

Ve tüm bunlar 20 yıl içerisinde gerçekleşti.

SSCB bu başarıyı sergilerken, kapitalist-emperyalist sistemi olan ülkeler krizlerden bir türlü kurtulamadılar.

Bu tabloya bir daha bakınız.

SSCB ve Önemli Kapitalist Ülkelerin Endüstriyel Gelişmesi 1913-1938

	1913	1933	1934	1935	1936	1937	1938
SSCB	100	380.5	457	562.6	732.7	816.4	908.8
ABD	100	108.7	112.9	128.6	149.8	156.9	120.0
Büyük							
Britanya	100	87	97.1	104	114.2	121.9	113.3
Almanya	100	75.4	90.4	105.9	118.1	129.3	131.6
Fransa	100	107	99	94	98	101	93.2

Bu rakamlara kimse karşı çıkamaz. Bunlar gerçekler. Ve bunlar sadece endüstriyel alandaki gelişmeyi sergiliyor. Tarım alanındaki gelişmeler ise bundan geri kalmıyor. Rusya'da alfabeti olmayan toplumlar-uluslar hem yazılı tarihlerine kavuşuyorlar hem de devletlerine.... Kırgızistan bunun örneğidir. SSCB kurulmamış olsaydı Kırgız diye bir toplum, ABD'nin Kızılderilileri gibi yok olacaktı.

(Kıbrıslı Türkler bunu görmek zorundadır).

Yirmi yıl gibi kısa bir sürede elde edilen başarının sırrı nerede yatmaktadır?

Bu soruya cevap çok

basittir. Üretimde elde edilen gelirlerin bir avuç azınlığın değil toplumun gelişmesine harcanması sayesinde ve makinelerdeki, fabrikalardaki, taşımacılıktaki, topraktaki özel mülkiyete planlı bir şekilde son vererek.

Kapitalizmin kör doğuşu olan piyasa ekonomisi yerine 'Beş Yıllık Kalkınma Planları' sayesinde sürekli sağlanan bir gelişme ile gerçekleşti bu başarı.

İşçilerin ve köylülerin iktidarını hazmedemeyen bir avuç sermaye sahipleri SSCB'yi yıkmak, bu topraklardaki hammadde kaynaklarına el koymak ve bu topraklarda yaşanan halkları yeniden köleleştirmek için yeni bir saldırıya geçtiler. Özellikle de emperyalist İngiliz ve Fransız emperyalistleri Hitler'in başını çektiği Nazi Almanyası'nı SSCB'ye saldırmak için her türlü olanağı sağladılar.

Son yıllarda ortaya çıkan arşivler İkinci Dünya Savaşı patlak vermeden hemen önce SSCB'nin insanlık düşmanı Alman Nazizmi'ni durdurmak için emperyalist İngiltere ve Fransa'ya ciddi teklifler götürdüğünü doğruladı. Ancak İngiliz ve Fransız emperyalistleri Nazi rejimini yıkmak yerine SSCB'nin yıkılmasını istediler. İşte tam bu ortamda gelmekte olan savaş için zaman kazanmak amacıyla SSCB, insanlık düşmanı Hitler Almanyası

ile saldırmazlık anlaşması imzaladı. Gerçekler bu olduğu halde burjuvalar ve onların anti-Bolşevik borazanları SSCB ve Hitler Almanyası'nın bu anlaşmasını "yanlış" ilan ederek insanlar arasında Sovyet Devleti'ne karşı olan sempatiyi silmeye çalışıyorlar.

Ama nafi! Güneş balçıkla sivanamaz!

Ve günü geldiğinde SSCB halkı, canını dişine takarak dünya halklarının azılı düşmanı Nazizme karşı durmasını bildi. Hem de 25 milyon insanın canı

pahasına... İnsanlık için, özgürlük için, gelecek için bu canlar verildi. O güne kadar görülmemiş yıkım yaşadı SSCB... Ve aynı SSCB, Stalingrad kapılarında o güne kadar görülmemiş askeri

Devamı Sayfa 7'de

Sayfa 6'dan Devam

zaferlere imza attı. 250 bin Alman askerini esir alarak...

Stalingrad Zaferi aynı zamanda Nazizmin yenilgisinin de başlangıcı idi. SSCB, Alman faşistlerini Berlin'in içine kadar kovaladı ve 1 Mayıs 1945'te Alman Nazizmi'nin parlamentosuna işçilerin bayrağını —orak-çekili kızıl bayrak- dikti.

Tüm bu başarılar ancak sosyalist bir ekonominin varlığı sayesinde gerçekleşebildi ve öyle de oldu. Geleceğinden emin Sovyet işçileri, köylüleri ve aydınları bu zafer sonunda zafer sarhoşluğuna kapılmadılar. Doğu Avrupa halkları sosyalizmin yolunu tutmuş, Batı Avrupa halkları sosyalizmin orada da başarıya ulaşması için çok güçlü bir mücadele veriyordu.

4 yıl içerisinde SSCB savaş yaralarını sardı. 1951'e gelindiğinde tüm büyük tarım işletmelerinde makineye dayalı üretim devreye girdi. Dünyada o güne kadar kurulmamış muhteşem hidroelektrik santraller kuruldu. Süveyş Kanalı'nın altı buçuk katı uzunluğunda olan 110 kilometrelik kanal yapımına başlandı.

İşçilerin gelirleri 1940 yılına oranla yüzde 62 arttı. 8 saatlik iş günü uygulaması yavaş yavaş terk edilmeye başlandı, 7 saatlik iş günü uygulanmasına geçildi. Tehlikeli işlerde 4 saatlik iş günü hayata geçirildi. Daha 1936'da 16 yaşına kadar mecburi ve bedava eğitim hayata geçirilmişti. Ve 1951'e gelindiğinde zorunlu politeknik eğitimin devreye girmesi için çalışmalar başlamıştı bile...

Annelere sağlanan olanaklar sayesinde çocuk doğurmak sorun değil, görev olmuştu... İki çocuktan fazla çocuk yapan ailelere her çocuk için ek ödenek veriliyordu. Çalışan anneler için işyerlerinde kreşler ve çocuklarını emzirme için izinler ve olanaklar sağlanıyordu. Çalışmayan anneler için ev hapsinden kurtulmaları için mahalli kreşler ve eğitim olanakları sağlandı. Ve tüm bunlar ileri kapitalist gelişmiş ülkelerin birçoğunda bugün hâlâ daha yoktur!

Sadece bu mu?

Elbette ki hayır!

Ülke yönetimine herkesin aktif katılımı için her türlü olanak sağlandı. 18 yaşına gelmiş her kız ve erkek, seçme ve seçilme hakkına sahip oldu daha 1936'da, Stalin Anayasası ile...

SSCB'deki sendikalar, kapitalist ülkelerdeki sendikaların aksine devlet yasalarının en iyi bir şekilde halka hizmet sağlaması için aktif rol alıyorlardı. Sendikaların onayı olmadan hiçbir yasa

Sovyetler tarafından onaylanmıyordu. Ne de olsa o yasalardan yarar görecektir olan yine işçi, aydın ve kolektif köylülerdi.

Ve sosyal sigortalar...

Bugünkü kapitalist-emperyalist ülkelerde işçiler, emekçiler ve tüm çalışanlar sosyal sigorta yatırmakla mükelleftir. Oysa Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde çalışan herkesin sosyal sigortasını sadece çalıştığı işyeri yatırıyordu. İşçinin kendi ücretinden sosyal sigorta katkı payı alınmıyordu ve bu 1928 yılında devreye giren Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı ile başlamıştı.

Ve öğretmenler...

Sosyalist toplumda öğretmenlere çok değer veriliyordu. Maaşları birçok ehil işçiden daha yüksekti. 30 yıl hizmet veren her öğretmen, Lenin Ödülü alıyordu. Başarılı olan öğretmenlere Şeref Öğretmen Ödülü veriliyordu.

16 yaşına kadar zorunlu eğitimden söz ettik. Politeknik eğitime geçme planlarından da söz ettik. Daha politeknik eğitime geçmeden önce sınavı geçen her öğrenciye bedava üniversite eğitimi sağlanırdı. Hem de tüm ihtiyaçları

karşılanarak...

Ve ev kiralari, sosyal yaşam... Konutta özel mülkiyete elbette izin vardı. Ancak bir şartla; konuttan gelir elde etmemek kaydı ile... Ancak kendi konutu olmayanlar devletin sağladığı konutları kiralarak yaşamlarını sürdürebiliyorlardı. Ve kiralari ortalama bir işçi gelirinin yüzde 10'u idi. Hem de konutlarda ne elektrik sayacı, ne su sayacı, ne de gaz sayacı vardı. Çünkü elektrik, gaz ve su temel ihtiyaçlardan sayılıp devlet tarafından sağlanıyordu.

Ve tüm bu muhteşem gerçekler 60 yıl önce vardı. Bunlar rüya değil gerçektir. Bu cennet öbür dünyada değil, bu dünyada işçi, köylü ve aydınların iktidarda olduğu olan Sovyet ülkesinde vardı.

Ve bugünkü gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkeler hâlâ daha, 60 yıl sonra bile işçilerden sosyal sigorta yatırımı talep ediyorlar, hatta işçilerden sosyal sigorta yatırımlarını artırmalarını talep ediyorlar. İşyeri kreşleri hâlâ daha bir hayaldir... Ve bu yüzden çiftler ya çocuk yapmaktan korkuyorlar ya da olanakların yokluğundan dolayı çocuk yapmayı mümkün olduğunca geciktirmek zorunda kalıyorlar.

Ve geleceğe umutla bakamayan gençlik vardır kapitalizm-emperyalizmde... Genç işçiler, yeni mezun gençler işsizlikle yüz yüze, ekmeği silah yapmış kapitalistlerin önünde boyun eğmiş duruyorlar. Ve bu bir avuç sermaye sahibi, "ekonomik durum" mazereti ile onları tersliyor. Bu bir avuç sermaye sahibi, azami kârlarını korumak için sadece gençlere iş sağlamamakta ısrar etmiyor, çalışanları da işten durduruyorlar.

Ve burjuvalar ve onların borazanlığını yapan burjuva aydınlar geleceğe umutla bakamayan işçilere, gençlere ve ailelere alternatif çıkış sunmak yerine "kemerleri sıkma" nasihati veriyorlar.

92 yıl önce canla ve başla kazanılan ancak 56 yıl önce var olan bu değerli yaşamı gözetemeyen, gelen tehlikeyi göremeyen işçiler bu gün yaşanan açlık, savaş, baskı ve yıkımla yaptıkları hatanın bedelini ödemek zorunda kalıyorlar.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni, 92. yılında gururla kutlarken onun başarılarından ve kazanımlarından da dersler çıkararak ilerliyoruz.

İş, Ekmek, Özgürlük!

Yaşasın Komünizm!

Bolşevizm Zaferi Kazanacaktır!

Düşünen, Üreten ve Paylaşan Bir Kültür İçin

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi daha geniş çalışma alanlarına sahip olan yeni binasında satranç kursları, tiyatro atölye çalışmaları, seminer grupları, film gösterimleri ve tüm diğer aktivitelerine devam ediyor.

Ayrıca her hafta Perşembe akşamı saat 19:00'da herkese açık olarak yapılan sohbet toplantılarında hem dernek sorunlarını konuşuyoruz, hem de gündemdeki konularla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz.

Yozlaşan, üretmeden tüketen kültüre karşı, düşünen, üreten ve paylaşan bir kültür için E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi sizleri bekliyor.

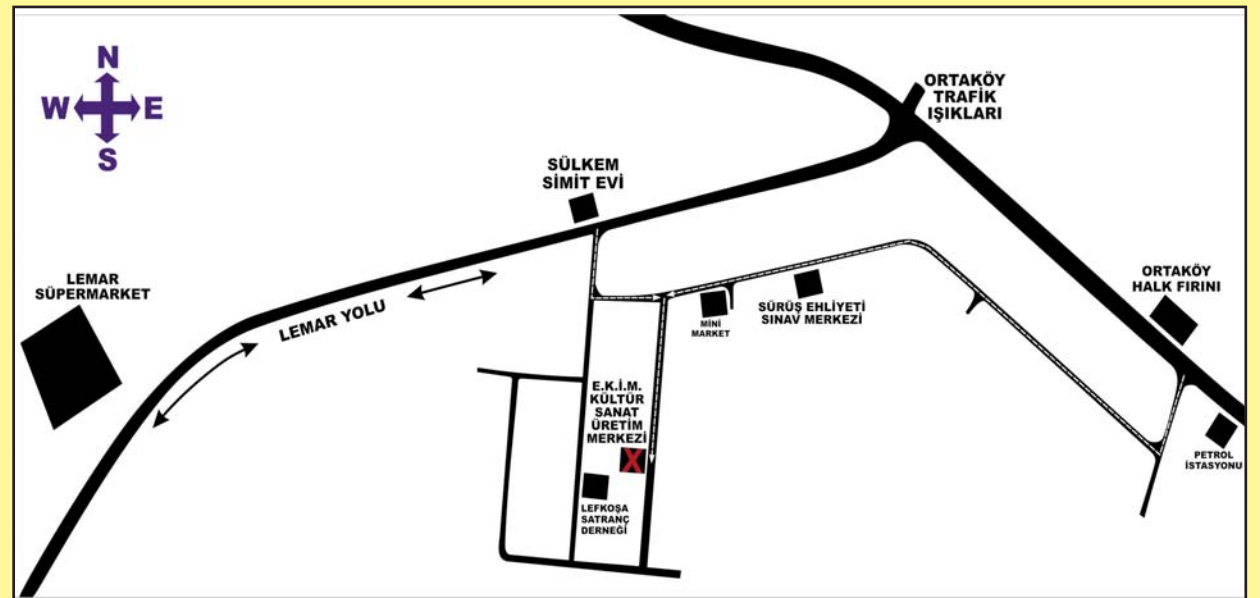
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye

katılma çağrısı yapıyor!

Çalışmalarımızla ilgili bilgi almak için bizlere 0533 877 93 00 – 0533 847 68 22

numaralı telefonlardan ulaşabilirsiniz.

ADRES: ŞHT. ARIF DİKTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA

EKİM (KASIM) DEVRİMİ HAKKINDA VEYA KOMÜNİST HAREKETİN ENTERNASYONAL KAREKTERİNİN BELİRLEYİCİĞİ HAKKINDA

Ekim (Kasım) Devrimi'nin yapıcıları olarak Bolşeviklerin ve Rusya proleterleri ve halklarının kendi öğretilerinde ve pratiklerinde gösterdikleri ve böylece hem teoride hem de pratikte hepimize öğrettikleri en belirleyici ders nedir?

Bu ders, Engels'in proleter harekette belirleyici olan şeyin onun enternasyonal karakteri olduğu öğretilisidir. Bu gözden kaçırılırsa hareket yenilgiye uğrar.

Bu tespiti Lenin, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi öncesi dönem için somut bir şekilde formüle etmiştir: Her ülkede tüm hareket için mümkün olanın en çoğunu yapmak. Hareketin dünya çapında ve en kısa zamanda zaferi için ne gerekliyse onu yapmak.

Başka bir deyişle, tek tek ülkelerde devrimi en hızlı ve en az kayıpla başarmak için formüle edilen strateji ancak ve ancak proleter hareketin dünya çapındaki zaferini en hızlı ve en az kayıpla elde etmek için formüle edilen stratejinin zafer kazanmasına uygun düştüğü oranda ve müddetçe doğru bir stratejidir.

Bu yaklaşım dışındaki her bir strateji tespiti hem tek tek ülkelerin devrimlerine, hem de dünya devrimine zarar verir ve bu zarar onları imkansızlaştırmaya kadar gidebilir.

Lenin'in Dünya Devrimi ve Rusya Devrimi için formüle ettiği stratejilerin doğruluğu, birbirine uyumluluğu ve dolayısıyla da kesinkes enternasyonalist olma özelliği Ekim Devrimi'nin zaferiyle ispatlandı.

Doğru bir Dünya Devrimi stratejisiyle çalışmayan her bir enternasyonalizm anlayışı yanlıştır. Doğru bir enternasyonalizm anlayışıyla doğru bir Dünya Devrimi stratejisi anlayışı bir ve aynı şeylerdir. Bunlar birbirilerinden koparılamazlar.

EKİM DEVRİMİ'NDEN

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINA KADAR OLAN BİRİNCİ DÖNEM:

Ekim Devrimi sonrası enternasyonalizm ne anlama gelmekteydi?

Lenin, Ekim Devrimi sonrası enternasyonalizmin ne anlama geldiğini yine somut olarak formüle etmiştir: Rusya proleteriyasınının SBKP(B) önderliğinde iktidarı ele geçirdiği Sovyetler Birliği, Dünya Devrimi'nin bir üssüdür. Bu üssün korunması, bu üste sosyalizmin başarılı inşası Dünya Devrimi'nin, tek tek ülkelerdeki devrimlerin başarısı için belirleyici bir role sahiptir. Sovyetler Birliği'nin sadece ekonomik alandaki sosyalizmi başarılı olarak inşa etmedeki başarıları bile tüm dünya ülkeleri komünistleri ve proleterlerine bir ilham kaynağı olacak, onların bir yol göstericisi olacak ve dünya devrimininin zaferini hızlandıracaktır. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) her geçen gün ekonomik, siyasi, askeri ve dolayısıyla diplomatik olarak güçlendikçe ve dünya çapındaki saygınlığı ve gücü arttıkça Sovyetler Birliği'nin tek tek ülkelerin devrimlerine ve devrimci iktidarlarına yapabileceği katkılar da artacaktır. Proletarya SSCB'den daha ileri bir ülkede iktidarı ele geçirenceye kadar SSCB'nin korunmasının belirleyici karakteri geçerliliğini koruyacaktır. Daha ileri ve daha güçlü bir ülkede iktidar ele geçirilirse o ülkenin koruması ve gelişmesi belirleyici hale gelecektir. Her şart altında bir bütün olarak Dünya Devrimi'nin, dünya

komünizmi ve dünya devrimci işçi hareketinin gerçek ileri adımlar atmasını sağlamak için ne gerekliyse onu yapmak. İşte enternasyonalizmin temel taşı budur.

İşte bu çerçevede, başta Rus proleterleri olmak üzere tüm Sovyet proleteriyası ve halkı can bedeli bir çaba ve gayret ile ülkelerini inşa ettiler. Birinci Dünya Savaşı'nda, daha sonraki iç savaş ve devrime karşı İngiltere ve Çorçil önderliğinde geliştirilen 14 ülkenin saldırı savaşıyla da mahvedilen Sovyet ülkesini hızla ve sosyalist bir ülke olarak inşa ettiler. Bunu ekonomi-politiğin öğrettiği ekonomik yasaları öğrenerek ve onlara uyarak formüle edilen siyasetler ve bu siyasetleri formüle eden ve onların uygulanışında tüm ülkeyi yönlendiren SBKP(B) önderliği sayesinde başardılar. İç savaşın bitiminden İkinci Dünya Savaşı'nın başlangıcına kadar geçen 20 yıldan az bir süreçte can bedeli bir çaba ile hem sosyalist bir ülke kurdular hem de Avrupa'nın en büyük sanayi gücünü, Avrupa'nın en iyi askeri gücünü, dünya çapında komünistlerin, proleterlerin ve ezilen halkların tümünün büyük saygısını ve sevgisini kazanmış barışsever ve güçlü bir ülkeyi kurdular.

Onların başarıları tüm dünya komünistlerine ve proleterlerine ve de halklarına ilham kaynağı oldu. Ve SSCB tam ve kesin olarak kurtarılmış bir üs olarak görev gördü. Komünist hareket SSCB'den aldığı destekle gerçekten tüm dünya çapında bir hareket, gerçekten enternasyonal bir hareket haline geldi. En gelişmiş ülkelerden en geri ülkelere kadar yayıldı. SSCB'de üs kuran Komünist Enternasyonal, SBKP(B)'den aldığı önderlik ve Sovyet halkından aldığı destekle tüm dünya komünizminin yayılıp gelişmesi ve güçlenmesinde görevini yerine getirdi.

Tüm bunlar Lenin'in formüle ettiği, Stalin'in geliştirdiği, SBKP(B) önderliğinde Sovyet halklarının ve dünya komünistleri ve proleterlerinin uyguladığı Dünya Devrimi stratejisinin, bu stratejinin temel taşı olarak Sovyet ülkesinin Dünya Devrimi'nin üssü olarak inşası ve korunmasının doğruluğunu dosta düşmana karşı gösterdi. Dünya komünist hareketi yayıldı ve güçlendi. Tüm dünyada saygınlık kazandı. Kitleleşti. Komünistlerin ve işçilerin enternasyonalizmi ete kemiğe büründü.

Bu arada enternasyonalizmin başka bir yorumu da yüksek sesle haykırılıyordu. Bu yorum Troçki'nin ve Troçkistlerin yorumuydu. Bu yoruma göre, tek ülkede sosyalizm inşa edilemeyeceği için, SSCB'yi sosyalist bir üs olarak kurmak ve korumak, hele hele bunu dünya devriminin gelişmesinde belirleyici faktör ilan etmek enternasyonalizmi terk etmektir. Milliyetçiliktir. SSCB'yi yönetenlerin bürokratlar haline gelmiş olduklarının ispatıdır. Bir ülkede iktidar ele geçirildiğinde iktidar, devrimi başka ülkelerde yaymak için kullanılmalı, bu arada sosyalizmi inşaya çalışmamalı, ne sosyalist ne de kapitalist olmayan bir ekonomi ayakta tutulmaya çalışılmalıdır. Bu bile çok zordur. Ülke, dünya pazarının tutarlı bir parçası olduğu için kaçınılmaz olarak dünya pazarının (kapitalist-empyralist) çalkantılarından etkilenecektir. Her tarafı da güçlü kapitalist-empyralist devletlerle sarılmıştır. Kendi başına ayakta durması imkansızdır. Tek yol devrimi

yaymalı, en azından güçlü kapitalist ülkelerde iktidarı ele geçirmeli ki sosyalizmi kurmak az biraz daha gerçekçi hale gelsin. Aslında tek yol tüm dünyada iktidarı ele geçirmek. İşte enternasyonalist olmak bu anlama gelir. O halde her ülkede devrim yapmaya. Devrim hemen şimdi. SBKP(B), SSCB'de sosyalizmi inşa etmek adına SSCB'de sosyalizm inşasını ve SSCB'nin korunmasını öne çıkartarak diğer partilere karşı milliyetçi bir tavır takınıyor ve tabii onları kendi milli çıkarları -pardon bürokratik çıkarları- için kullanıyor. Vb. vb.

Tüm bunların da tabii ki pratik anlamları vardır. Bu anlamlar SSCB'de sosyalizmin inşasını aktif olarak baltalamak. SSCB'de sosyalizm inşa edildiği oranda SSCB'yi, sosyalizmi yıkmak için empyralistlerle, faşistlerle işbirliği yapmak, SBKP(B) ve SSCB aleyhtarı, komünist hareketin önderleri aleyhtarı propaganda ve pratik faaliyetleri belirleyici faaliyet alanı olarak ele almak. SBKP(B) ve SSCB'ye karşı, onun sosyalizmi inşasını baltalamak için burjuvaziyle, empyralistlerle işbirliği yapmak, onların ajanları, casusları haline gelmek,

SSCB'de sabotör, yapılanların yıkıcısı olarak iş yapmak SSCB'ye karşı savaşı örgütlemek, SSCB'yi yıkmak için SSCB parçalarını empyralistlere peşkeş çekmek, SSCB'yi parçalayarak empyralistlere satma planları yapmak. Dünyanın tek tek ülkelerinde aşırı devrimcilik adına anti SBKP(B) ve anti SSCB faaliyetleri azdırmak, tek tek ülkelerde komünizm geliştikçe, komünist partiler geliştikçe onlara karşı yerli ve yabancı burjuvalarla ve giderek faşist devletlerle işbirliği yapmak, ajanlaşmak ve de ajanlar örgütü olmak, vb. vb.

Hiçbir zaman hiçbir siyaset olduğu yerde kalmaz. Pratik anlamına ulaşmak zorundadır. Ve Troçkizmin {enternasyonalizminin} pratik anlamının vardığı ve varacağı yer de işte bunlardır.

Demek ki dünya komünist hareketi açısından enternasyonalizm, Dünya Devrimi'nin çıkarları belirleyici unsurdur. Bunu unutanlar veya bunu günün koşullarında yanlış ele alıp yanlış bir şekilde değerlendirenler hem Dünya Devrimi'ne hem de kaçınılmaz olarak kendi ülkelerinin devrimine zarar verirler. Dünya Devrimi'ni ve kendi ülkelerinin devrimini yenilgiye götürürler. Devrimi imkansız kılarlar. Hain değillerdiyse hainleşirler!

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NDAN SONRA STALİN'İN ÖLÜMÜNE KADAR

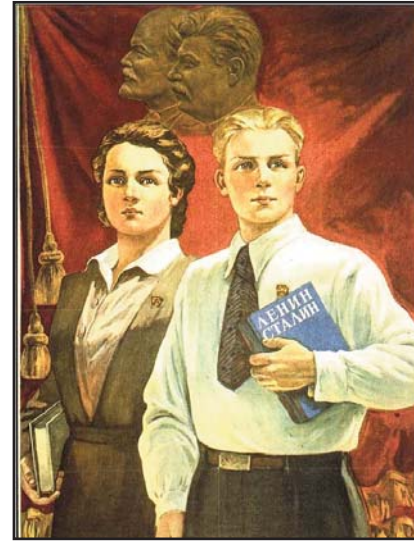
AĞUSTOS 1953 YÜCE SOVYET TOPLANTISINA KADAR OLAN DÖNEM:

İkinci Dünya Savaşı, Lenin ve Stalin enternasyonalizm anlayışının doğruluğunun tam bir deney taşı olmuştur.

SSCB'de sosyalizmin inşasının ve SSCB'nin korunmasının dünya komünist ve işçi hareketi için belirleyici önemi bu savaş sırasında ve sonrasında kesin bir şekilde sergilenmiştir.

SSCB, Avrupa ve dünyayı, yani Avrupa ve dünya komünistlerini ve işçi hareketini ve tüm ezilen

Devamı Sayfa 9'da

Sayfa 8'den Devam

milletleri Nazi-faşist barbarlıktan, Japon emperyalizminden, kölelikten, yok olmaktan kurtardı.

İşte gerçek enternasyonalizm bu şekilde gerçekleşir. Dünya komünizmi, dünya komünist hareketi, dünya işçi hareketi, dünyanın ezilen milletleri Lenin'in formüle ettiği enternasyonalizm anlayışı, Dünya Devrimi anlayışı sayesinde, Stalin'in geliştirdiği ve hayata geçirilmesinde önderlik ettiği bu enternasyonalizm anlayışı, bu Dünya Devrimi stratejisi sayesinde, SSCB'de inşa edilen sosyalizm sayesinde Nazi-faşist barbarlıktan, Japon emperyalizminden, kölelikten, yok olmaktan kurtuldu.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupa ve Doğu Asya'da komünistlerin önderliğinde Halk Demokrasisi (HD) iktidarlari kuruldu. Avrupa'daki Halk Demokrasisi iktidarlari (Arnavutluk hariç) sosyalizmi inşaya başladı. Doğu Asya ve Arnavutluk'taki Halk Demokrasisi iktidarlari sosyalist inşaya başlayabilmek için ön hazırlıklara girişti. Tüm bunları mümkün kılan güç, bu ülkelerin komünistleri, proleterleri ve halkları yanında ve belirleyici faktör olarak Sovyet ülkesiydi.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupa'nın en gelişmiş ülkelerinden ikisi olan İtalya ve Fransa'daki en büyük partiler komünist partilerdi ve seçimleri kazanmak, yani Halk Demokrasilerini İtalya ve Fransa'da kurmak üzereydi. Britanya'da Komünist Partisi yeni programını hazırlamak ve yeni taktiklerini formüle etmek ve kesin ve kararlı bir şekilde iktidara yürümek hazırlığı içindeydi. Tüm bunları mümkün kılan güç, bu ülkelerin komünistleri, proleterleri ve halkları yanında ve belirleyici faktör

olarak Sovyet ülkesiydi.

Sovyet ülkesi İkinci Dünya Savaşı sonrasında hızla yaralarını sarmaya girişti. Bu alandaki başarılar tüm Avrupa ülkelerinde tüketim malları karneye bağlı kalırken Sovyet ülkesinde karneye olan gerekliliğin kısa zamanda kaldırılmasına yol açtı. Dünyanın ilki ve en gelişmiş otomatik fabrikası olarak otomatik piston fabrikası üretime geçti. Otomasyondaki önemi bariz olan Avrupa'nın ilk, dünyanın ikinci bilgisayar fabrikası SSCB'de inşa edildi. Nükleer bombanın yapımı yanında nükleer enerji de kontrol altına alındı. Tarım alanında 'Doğayı Dönüştürmek İçin Stalin Planı' devreye konmaya başlandı. SSCB, Avrupa'nın en büyük, dünyanın ikinci büyük sanayi ülkesi haline geldi. SSCB, dünyanın en ileri tekniğine sahip fabrikaların ve çiftliklerin sahibi bir ülke haline geldi. Artık komünizmin kapısı ardına kadar açılmıştı. SSCB, sosyalizmin inşası aşamasından komünizmin inşası aşamasına geçmişti. Komünizmin inşası başlamıştı!

İkinci Dünya Savaşı sonrasında emperyalistler kendi halklarını ve dünyayı savaşa tehdit ederken, onların savaşa kalkışmalarını engelleyen en belirleyici güç, SSCB'nin elinde olan askeri teknoloji ve askeri gücü ve bu güçle el ele vererek barış talep eden SSCB başta olmak üzere tüm dünya komünistlerinin başını çektiği, tüm dünya ülkelerinde proleterlerin, halkların ve milletlerin kitlesel olarak destekledikleri barış hareketinin gücüdür.

Tüm bunlar Lenin'in formüle ettiği, Stalin'in geliştirdiği, SBKP(B) önderliğinde Sovyet halklarının ve dünya komünistleri ve proleterlerinin uyguladığı Dünya Devrimi stratejisinin, bu stratejinin temel taşı olarak Sovyet ülkesinin Dünya Devrimi'nin üssü

olarak, sosyalist bir ülke olarak inşası ve korunması stratejisinin doğruluğunu dosta düşmana karşı gösterdi.

Ve tüm bunlar birincisi SSCB'de komünizmin inşasının başlamasına, ikincisi Halk Demokrasisi (HD) ülkelerinde SSCB'den alınan destekle ve dolayısıyla SSCB'nin sosyalizmi inşasından da daha büyük bir hızla sosyalizmin inşasına ve sosyalizmi inşa edecek konumda olmayan HD'lerde de sosyalizmin inşasının hazırlıklarına girişilmesine yolaçtı.

Ve tüm bunlar Lenin'in enternasyonalizm formülasyonunda, Lenin'in Dünya Devrimi stratejisi formülasyonunda temel bir değişikliğe yol açtı.

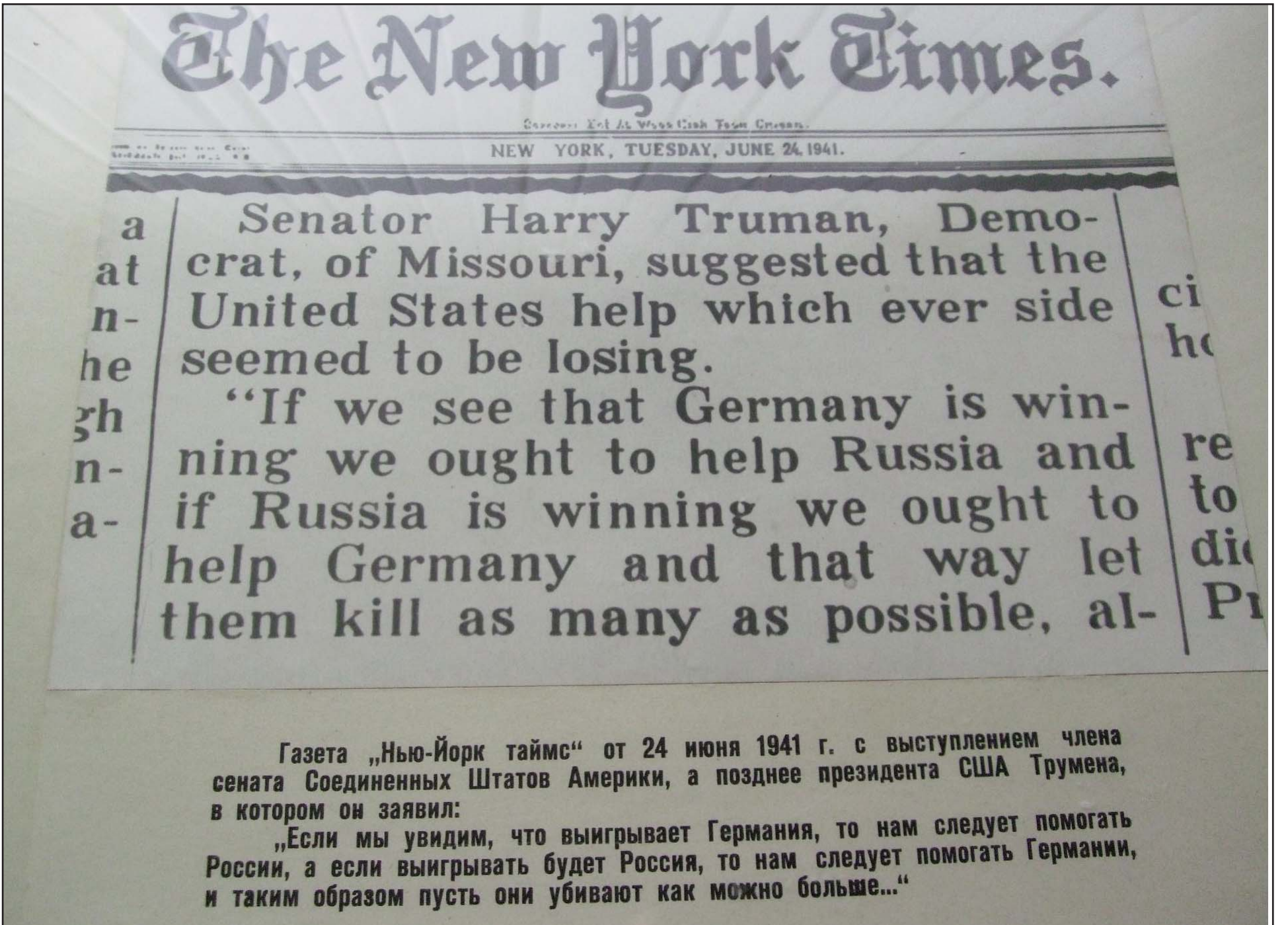
Artık belirleyici faktör, SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör, SSCB'de komünizmin inşası idi.

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasının mümkün kıldığı güçten alınan destekle Arnavutluk hariç Avrupa HD'lerinde hızla sosyalizmin inşasıydı.

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasının mümkün kıldığı güçten alınan destekle ve hızla sosyalizmi inşa etmekte olan Avrupa HD'lerinde de alınan destekle Arnavutluk ve Doğu Asya HD'lerinde hızla sosyalizmin inşasının zeminini hazırlamaktı.

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasından, Avrupa HD'lerinde sosyalizmin inşasından, Arnavutluk ve Doğu Asya

Devamı Sayfa 10'da

Sayfa 9'dan Devam

HD'lerinde hızla sosyalizmin inşasının zemininin hazırlanmasından alınan destekle İtalya, Fransa, Britanya ve Amerika komünist partilerinin demokratik temeller zorlanarak kitleselleşmesi ve iktidara hazırlanmasıydı.

Lenin ve Stalin'in enternasyonalizm anlayışı, onların Dünya Devrimi stratejileri ve bununla bağıntılı tek tek ülkelerdeki devrim stratejileri meyvelerini vermiş, Dünya Devrimi hakkında genel gevezelik değil, gerçek şartlar hazırlanmıştı.

Tüm bunlar Stalin'in geliştirdiği, SBKP(B) önderliğinde Sovyet halklarının ve dünya komünistleri ve proleterlerinin uyguladığı yeni bir Dünya Devrimi stratejisine yol açtı: Bu stratejinin temel taşı Sovyet ülkesinin Dünya Devrimi'nin üssü olarak, komünist bir ülke olarak inşası ve korunması; ek temel taşları olarak Arnavutluk hariç Avrupa'daki Halk Demokrasisi ülkelerinin Dünya Devrimi'nin üsleri olarak, sosyalist ülkeler olarak inşası ve korunması; Arnavutluk ve Doğu Asya HD'lerinin Dünya Devrimi'nin üsleri olarak, hızla sosyalizmin inşasının zemininin hazırlamakta olan ülkeler olarak inşası ve korunması; başta İtalya, Fransa, Britanya ve Amerika komünist partilerinin demokratik temellerde kitleselleşmesi ve iktidara hazırlanması yanında tüm dünya ülkelerinde aynı hazırlıkların mümkün olan her yerde devreye konması; tüm bunları mümkün kılacak temel faktör olarak barışı sağlamak, yani emperyalistlerin ABD-Britanya önderliğinde hazırladıkları somut 3. Dünya Savaşı tehlikesini ilk başta yukarıdaki faktörlere dayanarak ve ikincil olarak dünya barış hareketini oluşturarak önlemek.

İşte İkinci Dünya Savaşı sonrasında ve Stalin önderliğinde oluşturulan ve uygulamaya konan yeni enternasyonalizm anlayışı, yeni Dünya Devrimi stratejisi böyleydi. Ve başarıyla uygulanmaktaydı! Komünizm, Sovyet iktidarı şartlarında tamamıyla otomatik piston fabrikası olarak, bilgisayarlar olarak, nükleer enerji olarak ve kontrol altına alınan tabiat olarak, insanlık sevgisi ve insanlık için fedakârlık hisleriyle dolu Sovyet insanı olarak kendini göstermişti.

Zafer, zafer ve yine zafer!

Demek ki dünya komünist hareketi açısından enternasyonalizm, Dünya Devrimi'nin çıkarları belirleyici unsurdur. Bunu unutanlar veya bunu günün koşullarında yanlış ele alıp yanlış bir şekilde değerlendirenler hem Dünya Devrimi'ne, hem de kaçınılmaz olarak kendi ülkelerinin devrimine zarar verirler. Dünya Devrimi'ni ve kendi ülkelerinin devrimini yenilgiye götürürler. Devrimi imkansız kılarlar. Hain değillerdiyse hainleşirler!

Enternasyonalizm kuru gevezelik değildir. Dünya Devrimi'nin stratejisinin doğru formülasyonu ve uygulanişidir.

Bu ancak ve ancak enternasyonalizm kuru gevezeliği ardında saklanan Troçkistleri de alt ederek hayata geçirilebilen enternasyonalizmin ta kendisidir. Dünya Devrimi'ni ileri götürmeyi bilmektir. Komünizmin zafer kazanmasını sağlamayı becerebilmektir.

Troçkizim, Almanlardaki teknik SSCB'de olmadığı için SSCB'de sosyalizmin inşasını imkansız ilan ederdi. Sosyalizmin inşasının ancak Almanya gibi ileri ülkelerde mümkün olabileceğini iddia ederdi. Onlara Almanya'ya on basan SSCB verdik. Ama bahane bahanedir. Onların derdi teknik gerilik değil, teknik gerilik bahanesidir. SSCB'nin Almanya'yı fersah fersah geride bırakan teknik ve sanayi

gelişmişliği onların bu bahaneyi terketmelerine yol açmamıştır.

Onlar, SSCB'de sosyalizmin inşasını ve bunun gerek teknik, gerekse sınıfların yapılanması olarak ne anlama geldiğini katıyetle anlayamamışlardır. Bu nedenle onlar, sosyalizmin ekonomik yasalarının neler olduğunu öğrenmek yeteneğinden dahi yoksun ve Marx döneminde dahi kalamamış olan geri kafalı tarikatlılardır. Onlar hiçbir zaman SSCB'de sosyalizmin inşa edilmiş olduğunu göremedikleri gibi, SSCB'de, sosyalizmin inşasından sonra tek ülkede komünizmin inşasına doğru yürünmekte olduğunu ve bunun öğretilerini hiçbir zaman anlayamamış, gerici tarikatlıdır.

Onlar, SSCB'yi İkinci Dünya Savaşı sonrasındaki Avrupa'da sosyalizmi inşa etmekte olan HD'leri destekleyen ve kendisi komünizmi inşa etmeye girişmiş bir Sovyet ülkesi olarak ele almazlar. Onlar SSCB'ye Avrupa HD'lerine milli baskı uygulayan emperyalist bir ülke olarak bakarlar.

Onlar, SSCB'yi İkinci Dünya Savaşı sonrasındaki sosyalizmin zeminini inşa etmekte olan Arnavutluk ve Doğu Asya HD'lerini destekleyen ve kendisi komünizmi inşa etmeye girişmiş bir Sovyet ülkesi olarak ele almazlar. Onlar SSCB'ye, bu HD'lere milli baskı uygulayan emperyalist bir ülke olarak bakarlar.

Onlar, SSCB'yi İkinci Dünya Savaşı sonrasında iktidara hazırlanmakta olan komünist partilerini destekleyen ve kendisi komünizmi inşa etmeye girişmiş bir Sovyet ülkesi olarak ele almazlar. Onlar SBKP(B)'ye bu partilere baskı uygulayan ve yanlış yönlendiren bir parti olarak bakarlar.

Onlar, SSCB'yi İkinci Dünya Savaşı sonrasında barışı koruyan ve destekleyen ve kendisi komünizmi inşa etmeye girişmiş bir Sovyet ülkesi olarak ele almazlar. Onlar, SSCB'ye savaş hazırlığı yapan emperyalist bir ülke olarak bakarlar.

Ve onlar tüm bu görüşlerin propaganda ve ajitasyonunu yapanlardır. Ve onlar tüm bu görüşlerin onları yönlendirdiği pratik faaliyetlerin de uygulayıcısıdır.

Onlar gerici tarikatlar, onlar sonuç olarak emperyalist burjuvaziyle birlikte insanlık düşmanıdır!

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE STALİN KOMÜNİZMİ İNŞA PLANI VE DÜNYA DEVRİMİ İÇİN ANLAMI

Stalin'in, Marx'ın ve Lenin'in ekonomik öğretilerine uygun olarak formüle ettiği ve uygulanmasını yönettiği sosyalizmi inşa planı, yerini,

Stalin'in Marx'ın ve Lenin'in ekonomik öğretilerine uygun olarak formüle ettiği ve uygulanmasını yönettiği komünizmi inşa planına bırakmıştı. Bu planın uymak zorunda olduğu ekonomik yasalar Stalin'in meşhur 'Sosyalizmin Sorunları' başlıklı kitabında ve onun temelinde şekillenmiş olan 'Ekonomi Politik El Kitabı'nda mevcuttur.

Bu ekonomik yasalara uygun olarak formüle edilen ve son 'Stalin Beş Yıllık Planı' olan planda formüle edilmiş ve onaylanmış, ve uygulanmaya başlanmıştır. Komünizmin hızla inşası başlamıştır.

Bu inşa faaliyeti sürerse sanayide tam otomatik üretime geçilecektir. Sanayi alanındaki bolluk sayesinde 'Stalin Doğayı Dönüştürme Planı'

kolaylıkla hayata geçirilecek ve tarım alanında bolluk ve süreklilik garantilenecektir. Bugün kesinlikle görebildiğimiz ve kompüterlerin mümkün kıldığı doğrudan demokrasinin temelleri de atılmış olacaktır.

Tüm bunlar Dünya Devrim stratejisinin temelini oluşturmaktadır. Bunlar olursa, yani SSCB'de komünizmin inşası sürer ve başarılırsa, bu stratejinin tüm diğer taşları da yerli yerine oturacaklardır. Yani:

Arnavutluk haricinde tüm Avrupa HD'lerinde sosyalizmin inşası, yani bu ülkelerin sanayileşmesi, tarımlarının kolektifleştirilmesi ve sömürücü

sınıflarının yok edilmesi kısa zamanda bir gerçek haline gelecektir. SSCB kendi başına ancak 1938'de Stalin Anayasası'nı hayata geçirmişti. Stalin'in 'Komünizme Geçiş Planı'na uyulursa bahsi geçen Avrupa Halk Demokrasileri, SSCB'den de alınan destekle 1960'ta çoktan kendi Stalin Anayasalarını hayata geçirmiş ve dahası komünizmi inşa yolunda hızlı adımlarla ilerliyor olurlardı.

Arnavutluk ve Doğu Asya Halk Demokrasileri de hem sosyalizmin inşasına girişmiş, hatta ve büyük ihtimalle sosyalizmin inşasında büyük adımlar atmış konumda

olurlardı.

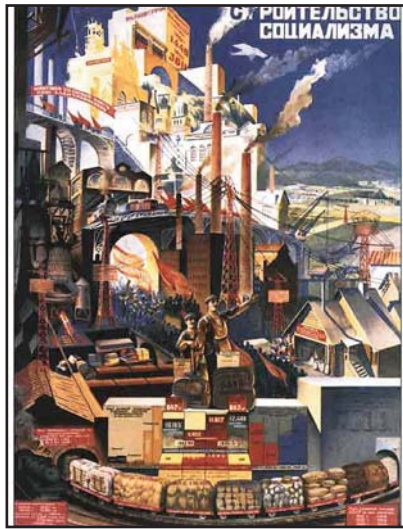
Tüm bunlar da şu basit anlama gelirdi: Dünya emperyalizmi yenilmiştir. Sarılmıştır. Artık tüm dünya uluslarının özgürlüğü garanti altına alınabilir. Artık insanlığın çektiği eza cefa ana hattıyla bitmek üzeredir! Çünkü emperyalizmden daha güçlü ve tüm insanlığa örnek teşkileden komünizm herkesin gözleri önünde ve vatandaşlarına bolluk ve en geniş demokrasiyi vererek var olmaktadır.

Tüm bunlar emperyalistlerin yeni bir dünya savaşını başlatmalarını imkansızlaştırmanın yanında onların Fransa, İtalya, İngiltere, Amerika gibi ülkelerde demokrasiyi ayaklar altına almalarını da imkansız kılacak ve böylece bu ülkelerin komünist partilerinin iktidarını da garantileyecektir. Ve bu da emperyalizmin tümünden bitişidir. Veya Harri Pollit yoldaşın 1951'de dediği gibi sadece Büyük Britanya Komünist Partisi'nin Britanya'da iktidarı kazanması bile emperyalizmin bitişini anlamına gelecektir!

Ve Hindistan ve onun KP'si, HD stratejisiyle sırada beklemektedir...

İşte Stalin'in gerçekçi ve gerçekten enternasyonalist Dünya Devrimi stratejilerinin vardıdığı yer ve gitmekte olduğu yer böyleydi.

O halde o günlerden bugünlere emperyalizme kurban edilen insanlar, emperyalizmin katlettiği insanlar ve de katledeceği insanlar, onların katlinden kimler sorumludur? Ulusların ezilen konumda yaşamasından kimler sorumludur? Çevre katliamından kimler sorumludur? IMF ve Dünya Bankası'nın aldığı kararlar, dünya finans oligarklarının aldığı kararlar çerçevesinde aklıktan ölen insanların ölümünden kimler sorumludur? Ve bunları yapanlar ve bu kararları alanlar insanlık düşmanı suç işlemekte midirler? O halde komünizme ihanet ile insanlık düşmanı suç işlemek arasında fark kalmadığı tespiti yapılabilir mi? O halde sadece komünizme karşı iş yapanlara değil aynı zamanda komünizm adına komünizme zarar veren işler yapanlara insanlık düşmanı suç işleyenler olarak işlem yapılması gerekmez mi? Tüm bunlar ve benzeri sorular yeni ama cevaplanması gereken sorulardır.

Yağışlar ülkeyi felç etti

Ülkede dün öğlen saatlerinde yarım saatlik yağış hayatı felç etti.

Yaklaşık bir saat süren yağmur, alt yapı yetersizliği nedeniyle yine halka mal oldu.

Birçok iş yerini ve evi su basarken yolların ve kaldırımların su altında kalmasıyla trafik kazaları meydana geldi.

Yurdun dört bir yanına yağın yağmur sokakları da sular altına gömdü.

KALKANLI VE ALSANCAK'DA DOLU HASARI

Sağanak yağışlarla beraber dolu yağın Kalkanlı ve Alsancak bölgelerinde elektrik direği devrilirken, ev ve araçların camları kırıldı.

Çevrede ikamet eden insanlarda büyük maddi zararlara neden olan dolu yağışının ardından Lapta Belediyesi, Girne Kaymaklığı, Tarım Dairesi, Devlet Emlak ve Malzeme Dairesi ve Planlama ve İnşaat Dairesi yetkilileri tarafından, zarar tespiti yapıldığı belirtildi.

Lapta Belediyesi İdare Amiri Hasan Keleş'ten alınan bilgiye göre, yapılan çalışma sonucunda şikâyetlerin değerlendirilmesi üzerine, dolunun araç ve ağaçlarda zarar olduğu ve serayla uğraşan vatandaşın maddi zararları karşıya kaldığının tespit edildiğini açıkladı.

YAĞIŞLAR DEVAM EDECEK

Meteoroloji dairesinin tahmini hava raporuna göre önümüzdeki bir haftalık süre içerisinde yağışlar devam edecek.

Hava sıcaklığı hafta başından itibaren kademeli olarak artacak.

YAĞMURLAR KAMUSAL FAYDALANMA ARACIDIR FELAKET HABERCİSİ DEĞİL

Yağmurlar kamusal faydalanma aracı olması gerekirken ülkede ise birçok mağduriyete yol açtı. Zararın bedelini yine işçi ve emekçiler ödedi.

Her yağmur yağdığı anda maddi manevi yıkımlara sebep olurken devletse pervasız davranmaya devam etti.

Sadece bir saat sağanak olarak yağın yağmurun neticesi su basan ev ve dükkanlar, trafik kazaları, işinden olan insanlar oldu. Devlet, sermayedarlara, silahlanmaya, hortumlamalara ve diğer tüm kendi çıkarlarına harcadığının çok az bir kısmını alt yapı gibi çevre düzenlemelerine harcamış olsaydı yağın yağmurların neticesi maddi ve manevi yıkımlar olmazdı.

Yıllardır işçi ve emekçilerin kanlarını sömürerek yaşamını sürdüren devlet ve onların yordakçılığını yapan burjuvazinin egemenliği devam ettiği sürece haftada iki gün ücretli olarak su verilmeye devam ederken yağmurlar bizler için felakete dönmeye devam edecek.

İş güvenliği yerine işçi kıyımına devam

Lefkoşa Selimiye Camii restorasyon çalışmalarında çalışan işçilerin hiçbir can güvenliği yok.

Selimiye Camii restorasyonu için çalışan işçilerin iş kazalarına karşı değil herhangi bir güvenlik tedbiri, kafalarında kask bile yok.

İşçiler ölüm tehlikesine rağmen yüksek katlarda tedbirsizce sadece denge kurarak çalışıyor.

Kısa bir süre önce 3 işçinin ölümüyle sonuçlanan iş kazalarının sebebi yine sermayedarların kirli rant ve çıkarlarıydı. İşçiler can güvenliği olmaksızın düşük ücretlerle köle gibi çalıştırılıyor.

Bugün sadece kağıt üzerinde kalan can güvenliği yasaları, fiiliyatta uygulanmadığı gibi hiçbir şekilde denetim altında da değil.

Yıllardır birçok iş kazalarına rastlıyoruz. Sonuçları işçilerin maddi ve manevi yıkımları oluyor. İş veren sermayedarsa ya para cezasına çarptırılıyor ya da buna bile gerek duyulmadan kıyımına devam etmesine izin veriliyor.

Zaten bu devlet parababalarının. Para babalarının devletinden köle niyetine kullandıkları işçilere yönelik iyileştirme politikaları geliştirmeleri

de elbette beklemek mümkün değildir. Eğer bir hak veriyorsa ya göz boyamadır ya da verilen hak ağırlaştırarak geri alacağı bir vergi gibidir.

Kapitalizmin doğası işçi ve emekçileri burjuvazi tarafından her şekilde sömürülmesinden geçer. Onlar kazanırken biz işçi ve emekçiler maddi ve manevi kıyımlara tabiyizdir. Yaşadığımız bu vahşi düzenin içinde hak aramak, haklarımızı ve daha iyi yaşam koşullarını onlardan beklemek bu noktada ne kadar doğru bir politikadır. Yıllardır işte Kıbrıs sebdikalarında yaptığı budur. Kıbrıs'da devletle her masaya oturduğunda el sıkışarak kalkan sendikacılar bugün işçi kıyımı karşısında yapacakları en fazla son asgari ücret zammına verdikleri tepki kadar olur.

Gelip geçici değil mutlak bir çözüm hiçbir zaman bu düzen içinde sağlanamaz. Gerçek çözüm işçi ve emekçilerin sermayedarların ve yandaşlarına balyoz indirmekle sağlanabilir. Tüm bu saldırıları, kıyımları durdurmanın yolu burjuvaziye karşı omuz omuza verilebilecek sosyalizm mücadelesindedir.

E.K.i.M.'den haberler

E.K.i.M. Satranç Birimi eğitim çalışmaları ve Müzik Grubu çalışmalarının ardından Modern Dans Grubu da çalışmalarına başlamaya hazırlanıyor.

E.K.i.M. yetkilileri tarafından önümüzdeki aylarda farklı alanlarla ilgilenen kişilerin katılımı ile yeni çalışma alanlarında da aktivitelerin başlayabileceği belirtildi.

E.K.i.M. çalışmaları ile ilgili olarak daha fazla bilgi almak için 0533 863 66 60 numaralı telefonda iletişim kurulabilirsiniz.

Her Çarşamba Buluşuyoruz

Birlikte düşünmek ve birlikte üretmek için her Çarşamba Saat 19:00'da E.K.i.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nde buluşuyoruz.

Bize katılmak için arayın 0533 863 66 60

Ayda Bir Yayınlanır

1996'dan Beri Kıbrıs'ta Anti-emperyalist ve Sosyalist Mücadelenin Sesi...

Her aybaşı tüm gazete bayilerinde. Abone olmak için 0533 863 66 60 numaralı telefonda bizlere ulaşabilirsiniz.

★ Kıvılcım Yayınları

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**GELECEK YENİ EKİMLERDE!
SÖMÜRÜSÜZ BİR DÜNYA
MÜCADELEMİZ SÜRÜYOR,
SÜRECEK ZAFERE KADAR!**

MAGENTAYELLOWBLACK

92.yıl
1917
2009